Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25879
Copyright: Admont, Benediktinerstift

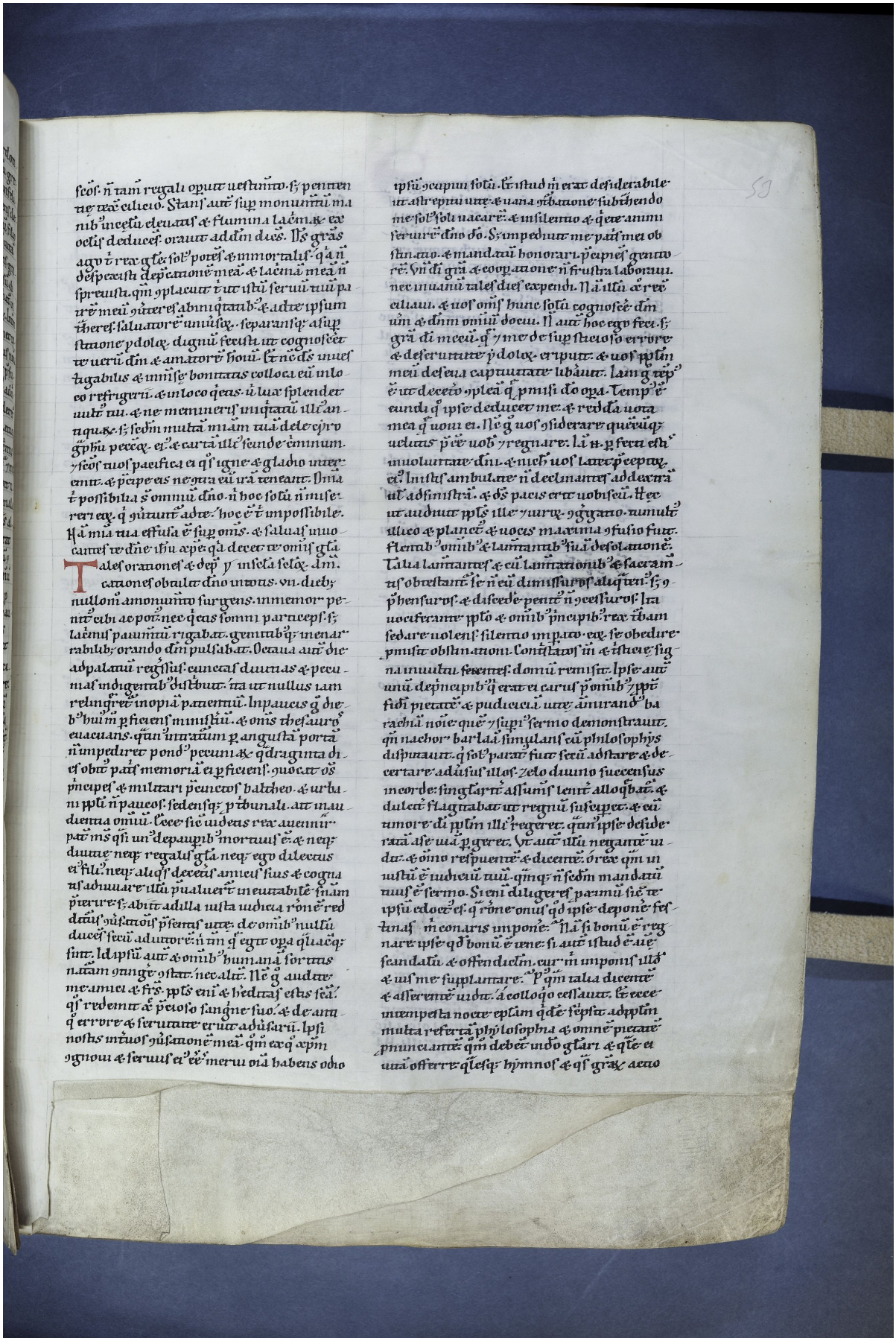

53

scos. ñ tam regali opum uestimento. s; penitentie uestis eleuo. Stans autem sup monumentum manibus meis eleuatis et flumina lacrimarum ex oculis deducens. orauit ad dominum deum. Ps. Gras agas tibi rex glorie solus potens et immortalis. quia non despexisti deprecationem meam et lacrimas meas non spreuisti. quoniam placuit tibi ut istum seruum tuum patrem meum gaudentes abinde quantum. et adtulit ipsum theresi saluatorem unusquisque separansque a sup stitione idolorum dignum fecisti ut cognosceret te uerum dominum et amatorem bonum. Et nunc dominus multigenitus omnipotens bonitatis colloca eum in loco refrigerii. et in loco quietis. ubi lux splendet multum. et ne meminerit uniquitatum illarum antiquarum. sed in multam misericordiam tua dele chirographum peccatorum eorum. et certa illum sunde omnium. Ecce nos pacificet eum cum signum et gladio interemit. et pauperes ne gratia eius urantur teneant. Omnia tibi possibilia sunt omnium domino. non hoc solum non miserere eius. quia gaudium adtulit. hoc est tibi impossibile. Ecce mihi tua effusa est super omnes. et saluasti uocantes te domine ihesu christe. quia decet te omnis gloria.

Tales orationes et deprecationes insula selix domini. Cotidie obtulit domino uotum. Nullum diem nullum amonumento surgens. immemor pernoctabat nec potest nec quietis somni participes. sed lacrimis paumentum rigabat. gemitibus memorabilibus orando domini pulsabat. Octauum autem die ad palatium regis iuit. cuncta diuitias et pecunias indigentibus distribuit. ita ut nullus iam relinquere inopia paremium. In paucis quidem diebus fideliter ministrauit. et omnes thesauros euacuans. quantum intratum per angusta porta non impedire potest pecunia. et draginta dies obtulit pater memoria eius fideliter. quos autem principes et militari peuniros balcheo. et urbani populi non paucos. sedentes pretorium autem in audientia omnium. Ecce sic iudeas rex auenimpatrem suum qui in depauperibus mortuus est. et neque diuitiae neque regalis gloria neque ego dilectus eius filius neque aliquis dilectus amicus suus et cognatus adiuuare illum potuerit in euitabile suum praeuenire. sed in illa iusta iudicia rationem reddituus. quotidie praemias uitae. de omnibus nullum ducis secum adiutorem. non quia ego opus aliquid fuit. Id ipsum autem et omnibus humanis sortitus nam omnes stat. nec alter. Ne quid audite me amici et fratres populi enim et redemptis estis sed qui redemit et pretioso sanguine suo. et de antiquo errore et seruitute eruit adusarii. Ipsi nostis mirabilis quisque mea. quomodo ex quo expium agnouit et seruiuit ei. et merui oia habens odio ipsum. accepimus solum. Et istud mihi erat desiderabile. ut ab repentina uita. et uana obtentione subtrahendo me solum solui uacare. et in silentio et quiete animum seruire domino deo. Sumpsimus me patrem meum obstinato. et mandatum honorari precipiens gentiles. Vnum dignum et cooperationem non frustra laborauimus. nec inuanum tales dies expendi. Nam illum ex re eliauit. et uos omnes hunc solum cognoscere dominum et dominum omnium docui. Nunc autem hoc ego feci. si gratia dei meum quia in me de superstitioso errore et deseruitute idolorum eripuit. et uos populum meum deseruit captiuitate liberauit. Iam quia tempus est ut decreto opleat quod promisi deo opus. Tempus est eundi quia ipse deducet me. et reddat uota mea quia uoui ei. Ne quid uos considerare quemquam uelitis propter uos in regnare. Iam enim commoluntur domini. et michi uos iam percepiam. et limites ambulare non declinantes ad dextram uel ad sinistram. et dos pacis erit uobiscum. Hec ut audiuit populus ille iuuenum gigantum tumultuosus et planctus et uocem maximam effusis fuit. flentibus omnibus et lamentantibus suis desolationem. Talia lamentantes et cum lamentationibus et sacramentis obtestantes se non eum dimissuros aliquantulum. sed prehensuros. et discedere penitus non necessuros. Ita uociferantes populo et omnibus principibus rex tam sedare uolens. silentio imperauit. eique se obedire promisit obstinationem. Constatuos in et istuc signa inuulta fecimus. domum remisit. Ipse autem unum de principibus qui erat ei carus pro omnibus populi fidei pietatem et pudicitiam uitae amirando. barachiam noie quem supra sermo demonstrauit. qui uicinorum barlaam simulans eum philosophis disputauit. quod solum paratum fuit secum adstare et decertare adusus illos. Zelo diuino succensus in corde singulariter assumsit tenere allocutionem et dulcem flagitabat ut regnum suscuperet. et cum amore dei populum illum regere. quam ipse desiderat ab se uia proficere. Vt autem illum negantem iudex et omnino respuentem et dicentem. o rex quia iustum est iudicium tuum. quia non sedum mandatum tuum est sermo. Si enim diligeres paremum sicut te ipsum eloquens es. quare onus quod ipse deponere festinas in conaris imponere. Nam si bonum est regnare ipse quod bonum est iuste. si autem istud est uel scandalum et offendiculum. cur in imponis illud et uis me supplantare. Propter quam talia dicentem et asserentem uidit. a colloquio cessauit. Et ecce intempesta nocte eplum quod sepsit. adpplinmulta referta philosophia et omnem pietatem pnuncianti. quam debet indo gliari et quite eum offerre quesque hymnos et quis gratias acco